

Kościółek pw. Św. Krzyża

Na skraju Pietrowic Wielkich, przy drodze do Gródczanek, znajduje się pątniczy drewniany kościółek św. Krzyża, wzniesiony w 1667 r. na dnie jaru, a poszerzony do obecnych kształtów w połowie XVIII w. Od setek lat Św. Krzyż to znane na Śląsku miejsce pielgrzymkowe, a to za sprawą łaskami słynącego barokowego malowidła z początku XVIII w. ze sceną ukrzyżowania Jezusa, przedstawioną na tle zachmurzonej Jerozolimy. Wielu wiernych doznało tu łask udrowienia, bądź dostąpiło odpustów zupełnych udzielanych z woli papieskiej. W 1899 r. tuż przy kościółku wzniesiono neogotycką kapliczkę, w której znajduje się źródlane ujęcie wody. Miejscowi wierzą, że jej spożywanie w połączeniu z gorliwą modlitwą w pobliskiej świątyni działa jak lekarstwo i zapewnia długie zdrowie. Dziś w św. Krzyżu można spotkać nie tylko rozmodlonych pątników, ale i nowożeńców chcących w tym wyjątkowym miejscu ślubować sobie wierność. Wokół kościółka i kapliczki urządzono mały ogród botaniczny z miejscem do weekendowego wypoczynku, oczkiem wodnym i małym mostkiem.

Wedle tradycji częste spożywanie miodu, cudownej wody ze źródła przy Św. Krzyżu, pobożność i rzetelna praca, to miejscowa recepta na długowieczność. W gminie Pietrowice Wielkie liczne grono mieszkańców dożywa 90 a nawet 100 lat. Trudno inaczej wyjaśnić ten fenomen, jak specyfiką miejsca.